

РЕШЕНИЕ

№ 2850

гр. София, 26.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 25.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1305** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.27, ал.1 от Закона за общинската собственост /ЗОС/.
Образувано е по жалба на О. И. В., Т. И. П., Е. П. Г., Д. П. Я., Я. Д. С., В. Б. Н., Ц. П. М. – Г., Б. П. М. – Т., Н. В. И. и И. Т. И. срещу Заповед № СОА23-РД40-187/21.12.2023г. на кмета на Столична община /СО/, с която на основание чл.25, ал.2 вр. чл.21, ал.1 и чл.25, ал.1 ЗОС е отчужден поземлен имот с проектен идентификатор 68134.905.1133 /незастроен/ с площ от 131 кв.м, представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.905.1472 по КККР във връзка с реализацията на обект „Отчуждително производство на [улица]в участъка от [улица]на север до безименна улица, обслужваща кв.116, кв.116А, кв.119А, кв.119Б, м.“В. ВЕЦ С.“, както и продължението ѝ по безименна улица на север до [улица], обслужваща кв.102А, кв.103, кв.109, кв.110, кв.116, м.“В. ВЕЦ С.“, съгласно влязъл в сила подробен устройствен план на м.“В. ВЕЦ С.“, одобрен с Решение № 44 по Протокол № 24/30.03.2001г. на СОС, Заповед № РД-09-1944/16.10.2002г. за поправка на ЯФГ на кмета на СО, предвиждащ изграждане на обект – публична общинска собственост и е определено обезщетение за отчуждавания имот в размер на 19 812,44 лева.

Заповедта се оспорва като незаконосъобразна с искане за отмяната ѝ, респ. в условията на евентуалност е направено искане за изменението ѝ в частта на определеното обезщетение като се твърди, че то не отговаря на изискването за определяне на оценката по пазарни цени. Твърди се, че в заповедта не са посочени

фактически основания за издаването ѝ, не били изложени данните как е изготвена оценката на имота за определяне на обезщетението. Не било конкретизирано коя алинея от чл.22 ЗОС е приложена в случая, което преграждало правото на защита на оспорващите. Посочва се, че процесният имот не е бил урегулиран до приемане на процесния ПУП и в този см. той е план по чл.21, ал.4 ЗОС. Действително имотът съществувал и бил отразен в КК с трайно предназначение на територията „зеделска“, но начинът на трайно ползване бил „за друг вид застрояване“. С оглед това според жалбоподателите приложима е разпоредбата на чл.22, ал.8 ЗОС като следва да бъдат съобразени и изискванията по § 1, т.2 ДР ЗОС.

В съдебно заседание жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.В., която моли обезщетението да бъде определено в размера, посочен в Приложение № 3 към заключението на вещото лице. Претендира присъждане на направените по производството разноски. Допълнителни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът по оспорването, в писмено становище, представено с преписката, моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна по съображения, че не са налице отменителните основания по чл.146 АПК. Посочва, че при определяне размера на равностойното парично обезщетение е съобразено конкретното предназначение на имота, което е имал преди одобряването на ПУП по чл.21, ал.1 ЗОС, а именно това, че попада в устройствена зона „Гти“ – за транспортна инфраструктура – чл.22, ал.5 ЗОС. В съдебно заседание така изразеното становище се поддържа чрез юр.Ю., която моли за отхвърляне на жалбата, в условията на евентуалност за присъждане на обезщетение в размера по втория, посочен от вещото лице вариант в Приложение № 4 към заключението, тъй като неоснователно вещото лице е разделило сделката от акта, описан в т.7 на стр.7 от заключението на две отделни сделки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Възражава срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лица, които са негови адресати, в преклузивния 14-дневен срок, с оглед представените по преписката данни за съобщаване на акта /16 и 17 януари 2024г./ и датата на подаване на жалбата /29.01.2024г./.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващите и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган - кмета на Столична община, чиито правомощия произтичат от разпоредбата на чл.25, ал.2 ЗОС, съгласно която кметът на общината издава заповед за отчуждаване, в която се посочват основанията за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът и собственикът на имота, размерът на обезщетението, а при имотно обезщетение - вида, местонахождението, размера, начина на трайно ползване и

стойността на имота, предоставян в обезщетение, както и размерът на паричното обезщетение за доплащане при разлика в стойностите на имотите, търговската банка, в която ще бъде внесено обезщетението по сметка на правоимащите лица и за началната дата, от която ще започне изплащането му.

Предвид това не е налице основание за обявяване нищожност на оспорената заповед. В контекста на изложеното по-горе, доколкото посочените реквизити в ал.2 на чл.25 ЗОС присъстват в оспорената заповед съдът приема, че същата отговаря на изискването за форма на административния акт, регламентирано в чл.59 АПК, както и на специалните изисквания, посочени в цитираната по-горе разпоредба на ЗОС. За мотиви на акта следва да се възприемат и доказателствата за всички извършени в хода на административното производство процесуални действия, представляващи част от административната преписка - в случая наличието на ПУП, предвиждащ отчуждаване на реална част от имота на жалбоподателите за изграждане на обект - публична общинска собственост, както и изготвената оценка за размера на обезщетението за отчуждаваната част от имота.

Имоти - собственост на физически или на юридически лица, могат да бъдат отчуждавани принудително за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост, или на одобрен подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти от първостепенно значение - публична общинска собственост, за който има влязло в сила разпореждане за допускане на предварителното му изпълнение, както и в други случаи, определени със закон, след предварително и равностойно парично или имотно обезщетение. За изграждането и експлоатацията на тези обекти могат да се отчуждават имоти или части от тях, които се засягат непосредствено от предвиденото строителство или които стават негодни за застрояване или ползване съобразно устройствените, санитарно-хигиенните и противопожарните правила и нормативи и изискванията за сигурност и безопасност – чл.21, ал.1 и ал.2 ЗОС. Т.е. отчуждаването е последица от предвижданията на плана и оспореният акт е издаден единствено в изпълнение на влезлия в сила ПУП като е спазена процедурата, предвидена в Глава трета ЗОС.

Съгласно чл.25, ал.1 ЗОС кметът на общината публикува обявление в два централни и един местен ежедневник, с което уведомява собствениците на имотите за предстоящото отчуждаване и изпраща копие от него до кметовете на райони или кметства или до кметските наместници, на чиято територия се намират имотите или части от имотите - частна собственост, предмет на отчуждаване. Кметовете или кметските наместници поставят обявлението на определените места в сградата на общината, на района, на кметството или в населеното място, на чиято територия се намират имотите, предмет на отчуждаването. Обявлението се публикува и на интернет страницата на общината. В разпоредбата е разписано и задължителното съдържание на обявлението.

В процесния случай, с Нотариален акт за възстановено право на собственост върху недвижим имот по ЗСПЗЗ № 161, том XI, дело № 2222/1996г., Решение № 1780/29.01.1996г. на Поземлена комисия – С., км.Д. и Удостоверение за наследници изх.№ РВТ22-УГ01-14055/07.11.2022г. жалбоподателите се легитимират като собственици на недвижим имот – дворно място, бивша ливада, с площ от 3898 кв.м, представляващо имот пл.№ 1472, нанесен в к.л. № 663 и 664, заснет през 1996г., по

неодобрен кадастрален план на [населено място], „В. – Хладилника“, м. „Ракитата“, идентичен с имот пл. № 601, от к.л. № 663 и 664 по плана от 1950г.

Съгласно комбинирана скица за пълна или частична идентичност и удостоверение от „ГИС София“ ЕООД ПИ с идентификатор 68134.905.1472 от КК е идентичен с ПИ пл. № 1472, посочен в Нотариален акт за възстановено право на собственост върху недвижим имот по ЗСПЗЗ № 161, том XI, дело № 2222/1996г.

Съгласно скица на поземлен имот № 15-518885/26.07.2018г. поземленият имот е нанесен в одобрената кадастрална карта с площ от 3888 кв.м, трайно предназначение на територията – земеделска и начин на трайно ползване – за друг вид застрояване.

За територията, в която се намира имотът, с Решение № 44 по Протокол № 24/30.03.2001г. на СОС и Заповед № РД-09-1944/16.10.2002г. на кмета на Столична община за поправка на ЯФГ е одобрен кадастрален план, улично-регулационен план, застроителен и регулационен план за парцелите, предназначени за мероприятия на държавата и общината и правила и нормативи за прилагане на ЗРП на местност „В. -ВЕЦ-С.“.

Със Заповед № РД-09-50-1505/23.11.2007г. на главния архитект на С. е одобрен план за регулация на кв.109, 116: УПИ V-1434,1693 от кв.119 и УПИ II-1577, III-1979,1434,1577, IV-1979 и V-1950 от кв.116, както и план за застрояване на УПИ V-1434,1693, кв.116, УПИ II-1577, III-1979,1434,1577, IV-1979 и V-1950. С този план не се променя уличната регулация от 2001г.

Със Заповед № РД-09-50-750/21.07.2005г. на главния архитект на С. е одобрен ПУП за кв.109 и кв.116 – план за регулация на кв.109, УПИ I-1345 и УПИ II-1345 и УПИ I-1346, кв.116. С този план не се променя уличната регулация от 2001г.

Със Заповед № РА50-2/07.01.2020г. на главния архитект на С. е разрешено изменение на ПУП-ИПРЗ в обхват на ПИ 68134.905.1472, извън обхвата на поземления имот, попадащ в уличната регулация.

Според улично-регулационния план, одобрен през 2001г., площ от 131 кв.м от имота на жалбоподателите се предвижда за отчуждаване за изграждане на предвидената с него улица. Във връзка с това, с писмо изх.№ СОА23-ГР94-4481/28.08.2023г. на ответника, на М. А. Р., лицензиран независим оценител на недвижими имоти, е възложено изготвянето на оценка на равностойното парично обезщетение по реда и при условията на чл.22, ал.5 и сл. ЗОС във вр. с § 1 ДР ЗОС. Във връзка с възлагателното писмо от Агенцията по вписванията е изискано предоставянето на вписани сделки в релевантния период, които да бъдат преценени като относими аналози.

По делото е приета изготвената оценка от 26.09.2023г. като съгласно нея, е приложен сравнителният подход, при който се извежда стойност чрез сравнение на имота – предмет на оценката със сходни обекти, за които е налична надеждна финансова информация. Посочено е, че обектът на изследване – процесният имот, е разположен на [улица], северно от [улица], в район „Л.“, м. „В. ВЕЦ С.“, незастроен е и се използва за улица – черен път. Попада в трета ценова зона, според Решение № 2 по Протокол № 44/08.06.1998г. на СОС относно ценовото зонироване на [населено място] при определяне на данъчните оценки на недвижимите имоти по ЗМДТ. Съгласно Удостоверение за данъчна оценка на имота тя е в размер на 8279,20 лева. При изследване на предоставените вписани сделки оценителят е приел, че относими са общо 19 от тях като средната цена за 1 кв.м е 151,24 лева или общо за отчуждаваната площ от 131 кв.м дължимото обезщетение е в размер на 19 812,44 лева. В табличен

вид в доклада на оценителя е посочен размера на обезщетението за всеки един от съсобствениците в имота, съобразно притежаваната от него идеална част от правото на собственост.

От ответника е изготвено Обявление изх.№ СОА23-ВК66-9792/23.10.2023г., в което са посочени подлежащите на отчуждаване имоти, съобразно предназначението им по влезлия в сила подробен устройствен план по чл.21, ал.1 ЗОС, основание за отчуждаването, вид, местонахождение, размер и собственици на всеки от имотите, които следва да бъдат отчуждени, размерът на дължимото обезщетение. Така посоченото съдържание на обявлението го определя като съответстващо на изискванията по чл.25, ал.1 ЗОС. Обявлението е поставено на информационното табло на Столичната общинска администрация и на информационното табло в районната администрация, което е удостоверено с представените по делото констативни протоколи, публикувано е и във в. "Софийски вестник", в. "24 часа" и в. "Днес".

Въз основа на изготвената оценка от ответника е издадена оспорената в настоящото производство заповед, връчена на оспорващите на 16.01.2023г. и 17.01.2023г.

В контекста на изложеното съдът приема, че не са налице допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Неправилно обаче е приложен материалният закон.

Целта на закона при принудително отчуждаване на недвижими имоти за задоволяване на общински нужди, е собствениците да бъдат компенсирани с равностойно парично обезщетение. В тази връзка ЗОС установява начина на определяне на равностойното парично обезщетение - съгласно изричната разпоредба на чл.22, ал.5 - 14 ЗОС във връзка с § 1 ДР ЗОС оценките се извършват по пазарни цени. Изключение се допуска само, когато пазарната оценка на имота е по-ниска от данъчната и когато не могат да се определят пазарните цени на имоти със сходни характеристики, поради липса на извършени сделки, вписани в съответната Служба по вписвания /ал.11 и ал.12/. Равностойното парично обезщетение се определя в съответствие с предназначението на имотите, което са имали преди влизането в сила на ПУП във връзка, с който се прави отчуждаването и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот.

В § 1, т.1 и т.2 ДР ЗОС е дадена дефиниция кога обезщетението е равностойно, както и дефиниция какво се разбира под пазарни цени на имоти със сходни характеристики - за такива се приемат осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в Службата по вписванията по местонахождението на имота. Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в Службата по вписванията по местонахождението на имота са вписани повече от двадесет сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните вписани двадесет сделки. За имоти, намиращи се в близост до

отчуждавания имот съгласно т.3, б."а" от § 1 ДР на ЗОС се приемат имоти, които се намират в една и съща ценова зона с отчуждавания имот - в урбанизираните територии.

Предвид цитираните по-горе дефиниции, следва да се приеме, че за определяне на равностойно парично обезщетение по реда на чл.22, ал.5 ЗОС и § 1, т.1 и т.2 ДР на ЗОС чрез пазарни аналози като такива могат да служат само сделки, отговарящи на следните характеристики: възмездни сделки, които се отнасят за имоти в близост до отчуждавания, да са сключени между физически или юридически лица по които една от страните да е търговец, да са извършени в определен период в рамките на дванадесет месеца преди датата на възлагане на оценката, да са вписани в Службата по вписвания по местонахождение на имота, имотът предмет на сделката да е с предназначение или статут, който съответства на този на отчуждения имот, но преди влизането в сила на ПУП във връзка, с който се извършва отчуждаването. За да е законосъобразна оценката по предвидения в закона метод всички сделки, послужили за пазарни аналози следва да отговарят на посочените по-горе условия. Ако не се установят такива сделки изчисляването на равностойното парично обезщетение следва да се извърши по реда на чл.22, ал.12 ЗОС - като с оглед обстоятелството, че процесният имот попада в урбанизирана територия приложима е хипотезата по т.1 - по данъчната оценка на имота.

За проверка законосъобразността на определения размер на обезщетение за процесния имот, по делото е прието заключение на съдебно-техническа и оценителна експертиза, изготвено от вещото лице А. А., което съдът кредитира изцяло като обективно и компетентно дадено. От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание се установява следното:

Съгласно действащия ОУП на [населено място], приет с Решение № 697 по Протокол № 51/19.11.2009г. на СОС и Решение № 960/16.12.2009г. на Министерски съвет, имот с проектен идентификатор 68134.905.1133, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.905.1472 по КККР, попада в устройствена зона „Жм“ - „жилищна зона с малкоетажно застрояване“, с устройствени показатели: Максимална плътност на застрояване: до 40%; Максимален К.: до 1,3; Минимална озеленена площ %: мин. 40%; Кота корниз м: до 10м. Предходен ПУП преди 2001г. няма.

От огледа на място установява, че имот с проектен идентификатор 68134.905.1133 е не ограден и реално върху една част от него (около о.т. 650) през имота преминава черен път, а останалата част от имота е обрасла с бурени и храсти. Фактическото ползване на имота е частично за улици и частично е тревна площ и не се ползва, предвид на което при определяне на обезщетението от СТОЕ са ползвани за аналози имоти попадащи по ПУП в улична регулация, при които няма показатели на застрояване и УПИ за озеленяване и паркове, при които допустимата плътност на застрояване е 1%, т.е. имат близки показатели на устройство и застрояване, съгласно изискването на § 1, т.8 ДР ЗОС. В отчуждавания имот няма изградени сгради и подобрения.

След анализ на представените от ответника сделки и допълнителни справки в

СВ вещото лице е установило, че отговарящи на изискванията на чл.22 ЗОС и § 1 ДР ЗОС по отношение на предназначение, характер на застрояване и показатели на устройство и застрояване и могат да се използват за оценяването на процесния имот, попадащ в терен за улична регулация са пазарните аналози, посочени в таблица - вариант I, като са изключени сделките по отношение, на които вещото лице е установило, че са сключени между свързани лица – подробно описани в мотивната част и са добавени още две сделки, по отношение, на които вещото лице приема, че са относими пазарни аналози, тъй като отговарят на посочените в закона изисквания. Въз основа на осреднените цени на тези сделки вещото лице приема, че цената за 1 кв.м следва да е в размер на 191,02 лева или обезщетението за имота следва да е в размер на 25 023,69 лева /Приложение № 3/.

Вещото лице е изчислило и втори вариант на обезщетението, при който сделките с идеални части от един поземлен имот, но с различни собственици и отделно описани цени са приети за един аналог. При този вариант стойността за 1 кв.м. от имота е в размер на 172,81 лева, а стойността на обезщетението е в размер на 22 638,63 лева. Изчисленията за втория вариант са показани в Приложение № 4 към експертизата.

Така установеното несъответствие между оценката за имота на жалбоподателите, подлежащ на отчуждаване, определена в административното производство и неговата пазарна цена, установена от приетото заключение на експертизата, обуславя извод за незаконосъобразност на оспорената заповед по чл.146, т.4 АПК – неправилно приложение на материалния закон, доколкото законът изисква размерът на равностойното парично обезщетение да се определя по пазарни цени.

Установеният от вещото лице в съдебното производство по-висок размер на обезщетението сочи и на несъответствие на процесния акт на целта на закона – на лицата, от които се отчуждават имоти да бъде определено равностойно парично обезщетение за тях.

Съдът възприема предложението от вещото лице вариант 1 като пазарната цена следва да бъде определена в размер на 191,02 лева за 1 кв.м или обезщетението за имота следва да е в размер на 25 023,69 лева – по /Приложение № 3 към заключението/. Обстоятелството, че в акта са обективирани две сделки не обуславя извод, че те следва да се разглеждат като един пазарен аналог. Аналогично, ако в акта бяха обективирани сделки между две лица, но за различни имоти с различни характеристики /т.е. няколко сделки между едни и същи лица/, то относима би била сделката с имот със сходни на процесния характеристики, в случай, че за нея е посочена отделна цена.

С оглед това и правомощията на съда по чл.172, ал.2, предл.4-то АПК, следва оспорената заповед да бъде изменена в частта ѝ относно размера на определеното парично обезщетение, за да се постигне нейното съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, искането за присъждане на разноски, направено от жалбоподателите, следва да бъде уважено. Такива са доказани в общ размер на 3600 лева, от които 100 лева за заплатена държавна такса, 800 лева за внесен депозит за възнаграждение на

вещото лице и 2700 лева за заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 19.01.2024г., сключен между адвоката и Б. П. М.. Адвокатското възнаграждение съдът намира, че е прекомерно, с оглед разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и с оглед обичайната за този вид дела фактическа и правна сложност на делото. Следва да се посочи, че делото не е такова с материален интерес, поради което размерът на адвокатското възнаграждение не следва да бъде определян по реда на чл.8, ал.1 НМРАВ - като материален интерес не може да се разбира определеният със заповедта размер на обезщетение, тъй като потвърждаването му от съда обуславя неоснователност на жалбата и отрича правото за разноси на жалбоподателя /чл.143, ал.1 АПК/. Като материален интерес не може да се разбира и разликата между определения в заповедта и определения от съда по-висок размер на обезщетение чрез изменение на заповедта за отчуждаване в тази й част. Подобно виждане би довело до липса на предвидимост при определяне на възнаграждението към момента на подаването на жалбата. Към този момент не е безспорно какъв е размерът на равностойното парично обезщетение за отчуждавания имот, нито размерът на равностойно парично обезщетение се заявява с жалбата до съда, за да служи като база за определяне на материалния интерес, както и при преценката за основателност на жалбата. На следващо място съдебното решение няма осъдително действие. Налице е и специфика на задължението - определеният със съдебното решение размер на обезщетение не води до неговата изискуемост спрямо общината. То не подлежи на принудително изпълнение по арг. от чл.29, ал.6 ЗОС. Ето защо същото следва да бъде присъдено в минималния предвиден в чл.8, ал.3 НМРАВ размер, а именно 1000 лева. Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалбата на О. И. В., Т. И. П., Е. П. Г., Д. П. Я., Я. Д. С., В. Б. Н., Ц. П. М. – Г., Б. П. М. – Т., Н. В. И. и И. Т. И. Заповед № СОА23-РД40-187/21.12.2023г. на кмета на Столична община в частта на определеното с нея обезщетение за отчуждаваната реална част от поземлен имот с идентификатор 68134.905.1472 с площ 131 кв.м /имот с проектен идентификатор 68134.905.1133/ като го увеличава от 19 812,44 лева на 25 023,69 лева, разпределено съобразно квотите на собственост, с индивидуални размери, посочени в заключението на вещото лице.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на О. И. В., Т. И. П., Е. П. Г., Д. П. Я., Я. Д. С., В. Б. Н., Ц. П. М. – Г., Б. П. М. – Т., Н. В. И. и И. Т. И. сумата в размер на 900 /шестстотин/ лева, представляваща разноси по производството.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Б. П. М. – Т. сумата в размер на 1000 /хиляда/ лева, представляваща разноси по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по

реда на чл.137 АПК.

Съдия: